

Předběžné otázky

- 1) Umožňuje při výpovědi smlouvy o finančním leasingu ustanovení čl. 90 odst. 1 směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ snížení daňového základu a vrácení daně z přidané hodnoty, která byla vyměřena pravomocným dodatečným daňovým výměrem ze základu, který sestává z úhrnu měsíčních leasingových splátek za celou dobu platnosti smlouvy?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku: kterého z případů uvedených v čl. 90 odst. 1 výše uvedené směrnice se leasingový pronajímatel může dovolat vůči členskému státu při výpovědi leasingové smlouvy pro částečné nezaplacení splatných leasingových splátek, aby dosáhl snížení daňového základu daně z přidané hodnoty o splátky, které byly splatné, ale nebyly zaplacený v období od zastavení plateb až do dne vypovězení smlouvy, pokud výpověď nemá zpětný účinek, což je výslovně potvrzeno ujednáním obsaženým v samotné smlouvě?
- 3) Připouští výklad článku 90 odst. 2 směrnice o DPH závěr, že se v případě, jako je projednáváný, jedná o odchylku od čl. 90 odst. 1 směrnice o DPH?
- 4) Umožňuje výklad článku 90 odst. 1 směrnice o DPH předpoklad, že pojem „vypovězení“ uvedený v tomto ustanovení zahrnuje případ, kdy leasingový pronajímatel v rámci leasingové smlouvy stanoví povinný převod vlastnictví již nemůže požadovat po leasingovém nájemci zaplacení leasingových splátek, neboť ukončil leasingovou smlouvu z důvodu jejího neplnění ze strany leasingového nájemce, má však podle smlouvy nárok na náhradu škody ve výši veškerých nezaplacených leasingových splátek, které by byly splatné do konce sjednané doby trvání leasingu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 12. dubna 2018 –
Syndicat des cadres de la sécurité intérieure v. Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de
l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-254/18)

(2018/C 211/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Odpůrci: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení článků 6 a 16 směrnice 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby ⁽¹⁾ vykládat tak, že vyžadují pružné referenční období nebo tak, že ponechávají členským státům volbu mezi pružným a pevným referenčním obdobím?

- 2) V případě, že je třeba tato ustanovení vykládat tak, že vyžadují pružné referenční období, může se možnost poskytnutá článkem 17 odchýlit se od písm. b) článku 16 vztahovat nejen na délku trvání referenčního období, ale také na jeho pružnou povahu?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 19. dubna 2018 – UPM
France v. Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Věc C-270/18)

(2018/C 211/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: UPM France

Odpůrci: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Předběžné otázky

- 1) Mají být ustanovení [OMISSIS] čl. 21 [odst. 5 třetího pododstavce] směrnice [2003/96] ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že osvobození od daně, které mohou členské státy zavést ve prospěch malých výrobců elektřiny za podmínky, že zdaňují energetické produkty používané pro výrobu této elektřiny, může vyplývat z takové situace, jako je situace popsaná v bodě 7 předkládacího rozhodnutí, pro období před 1. lednem 2011, během kterého Francie, jak jí to umožňovala směrnice, ještě nezavedla vnitrostátní daň z konečné spotřeby elektřiny a v důsledku toho ani osvobození od této daně ve prospěch malých výrobců?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jak má být vykládáno ustanovení [OMISSIS] čl. 14 [odst. 1 písm. a)] směrnice ve spojení s ustanovením [OMISSIS] čl. 21 [odst. 5 třetího pododstavce] ve vztahu k malým výrobcům, kteří spotřebovávají jimi vyrobenou elektřinu při své činnosti? A zejména, vyplývá z těchto ustanovení povinnost minimálního zdanění, a to buďto v podobě zdanění elektřiny vyrobené s osvobozením od daně použitého zemního plynu, nebo v podobě osvobození od daně vyrobené elektřiny, přičemž stát je v takovém případě povinen zdanit použitý zemní plyn?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny (Úř. věst. L 283, s. 51).